

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΑΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΓΟΛΓΟΘΑΣ

Τὰ θέλγητρα τοῦ κόσμου, ἡ ψυχὴ^ν
χορτένει διαπλατώνοντας τὰ μάτια,
μεθάει καὶ δὲν δίνει προσοχὴ^ν
σταυροῦ πῶς ἀνεβαίνει σκαλοπάτια.

Μεθάει μὲ τὴν φεύτικη χαρὰ,
κοιμᾶται μὲ τὰ δύνειρα τὰ φροῦδα,
πετᾶ μὲ τῆς ἐλπίδος τὰ φτερὰ,
φιλεῖ χωρὶς νὰ βλέπῃ τὸν Ίουδα.

Ανόθευτη κι' ἀθῶα σὰν τὸ χίδνι
στοῦ κόσμου χατεβαίνει τὸ βουνό·
καὶ λυώνει, λίγο λίγο, λυώνει
καὶ σβυέται σ' ἓνα φῶς ψεμματινό.

Σὲ φῶς ποῦ Φαρισαῖος μισήτος,
εἰς θρόνους ζηλεμένους ἀνυψώνεται·
καὶ τῆς ἀγάπης ἄχολος Χριστός,
κατάδικος στενάζει καὶ σταυρώνεται.

Καὶ βλέπει περπατῶντας ἡ ψυχὴ,
στὸν κόσμο ποῦ τὴν ἔχουνε στερμένη,
τὸ φεῦδος νὰ νικᾷ, νὰ εύτυχει
καὶ τὴν ἀλήθεια πάντα σταυρωμένη.

Καὶ μόνον ὅταν ἀδικὰ πεθαίνει
καὶ θάφτεται σὲ μνῆμα ταπεινὸν,
τὴ βλέπει μὲ ἀγγελούδικ ύποντας
γ' ἀνοίγει μὲ φίλη τὸν οὐρανό!

• Ο Γράννης κι' δ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Τότε συνήχθησαν, ποῦ λέει, εἰ τοῦ λαοῦ πρεσβύτεροι
κι' εἰ βουλευταὶ τοῦ Κορδονοῦ εἰ πρῶτοι καὶ καλλίτεροι
καὶ εἰσελθόντες στῆς Βουλῆς τὸ σύνγραμμα σκοτάδι,
ἀκύρωσαν τὴν ἐκλογὴ τεῦ μαύρου Μιλτιάδη.
Κι' δ Ποταμόνος, βρὲ Μαρῆ δ κύρις Ήλιας
θύμα κι' αὐτὸς γενόμενος αὐτῆς τῆς συντελείας,
ιδὲ λαμὰ σαβαχθανὶ εἶπ' ἐν φωνῇ μεγάλῃ,
τουτέστι θὰ μὲ βίξουνε βεβχίως μὲ τὴν ἀλητή!

Τὸ Μιλτιάδη, βρὲ Μαρῆ, τὸν εἶδα καὶ τοῦ τάπα;
Θὰ πᾶς στὴ Ρώμη τῷλεγα μὰ δὲν θὰ ιδῆς τὸν Ηλία;
Ἐν κορδονίου ἐπεχῆ κι' ἐν Δεληγιάννη χρόνοις,
εὐέσις ὁ Ιερούρτερος ώς οὔτος ὁ Βρυώνης.
Αὐτὸς εἰν' Ἐκατόνταρχος, αὐτὸς καὶ Κεντηρίων
καὶ κουστωδίων μ' ἐννοεῖς, θὰ στείλῃ στὸ χωρίον
κι' ἐνλόγχη κυθερήσεως, προβλέπω Μιλτιάδη,
ἐκεῖνος πῶ; Θ' ἀναστηθῆ καὶ σὺ θὰ πᾶς στὸν "Αέρη".

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εφόρειν ὁ Αιγιαλείων τὰ γονονότα,
οἱ δὲ Σουγίας τὰ σαστῆσε καὶ τὸν Καυτούν ἡρώτα;

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΓΑΙΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΙΓΑΙΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ἄρχεις θάσαι ικανὸς νὰ τὰ ξαναθουλέψῃς
χωρὶς ποσῶς νὰ φεύγηθῃ γκούρενον ἐπιβλέψεις;
Κι' εἰπ' δὲ Κουτσός γυρίζωντας τὴν βάθδον νὴ ἔκρατει,
« τοσοῦτον χρόνον μετ' ἐμτῷ δὲν μ' ἔμαθες Σωκράτη;
δὲν ξέρεις πῶς τεράστια εἰμί ικανὸς νὰ κάμω;
ἄσταν ἔστε κι' ώπαν ἐμὲ εἰν' ἄλλαι μέσ' τὴ Σάρμο! »

Τρέμε Γιαλέ τὸ Γιάνναρο, τρέμε Πυργὶ τὸ Γιάννη,
π' ἀπὸ τὰ γένια τῆμερα τὴ Θεώρελα πιάνει.
Φλέτιμο κι' ἔγωισμὸ στὴν ἀκρη νὰ τ' ἀφήσετε
καὶ θέλωντας μὴ θέλωντας αὐτόνε θὰ φηρίσετε.
Αὐτόνε πῶχει σήμερα καὶ γρόθο καὶ πεπόνι
κι' ἐν δσφ δὲν τὸν κάνετε
τὸν κόπο σας θὰ χάνετε,
γιὰ δὲν πληρώνει τίποτα νὰ σᾶς τὴν ἀκυρώνει.

Ιδοὺ εἰς νέαν ἐκλογὴν ἡ Σάμη συγκαλεῖται
γιὰ νὰ γενεῦν φυγόδικοι φιλόσυγχοι πολῆται
γιὰ νάχουμε σκετώματα κι' ἐκλογικὲς μπραβούρες
κι' ἀπάγω στὸ Κατάραχο
νὰ πέσῃ αὐγετάραχο
νὰ φάν κι' ἡ βασταζύρες.

Ποιὸς τοξερε νὰ ἐγγραφῇ ὅμοτης Διγαλέτου,
νὰ τρωῇ δύο ἑκλογὲς νὰ μὴν πεινᾷ ποτέ του!

M. — Λησμόνησέ το τὸ Πυργὶ μὲ τοὺς ὑπεψηφίους
καὶ λέγε μου ποῦ ἀκευσεῖς ἐφέτο τοὺς Νυμφίους
καὶ ποῦ τὰ Εὐαγγέλια τοὺς ὄφθρους καὶ τὶς "Ωρες".
Γ. — Έκεī ποῦ ἔβλεπα πολλὲς χαριτωμένες κόρες,
ἐντριμονώμουνα κι' ἔγω νὰ κάμω τὸ σταυρό μου
γιὰ νάχω περισσότερα λουλούδια στὸ πλευρό μου.

Στὶς ἐκκλησίες ἐγύριζα κάθε πρωὶ καὶ βράδυ,
καὶ μὰ κυττοῦσα τὸ Χριστὸ πωπτήγενε στὸν "Ἄδη,
κι' ἄλλη τὶς ὄμορφες μικρές καὶ νούσωτε κορίτες
ποῦ τρέχουν νὰ μὴ χάνουνε κι' αὐτὲς τὶς εὔκαρπες.

Μὰς τοῦ Χριστοῦ μας τὰ καρφιὰ
μὲ πόνον ἐκκυτοῦσα,
κι' ἄλλη τὴν κάθε ζωγραφία
ποῦ μ' ὅλα τὴν τὰ λούσα
κοθώτευν κι' ἐπείμενε πότε ν' ἀντιένην ἡ θύρα
νὰ ἴση προσερχόμενον τὸν ἵδιον σωτῆρα.

ΖΟΙΣΤΑΙ ΚΑΙ
ΥΠΟΒΟΛΕΙΟΝ ΗΣΟΥ ΙΗΝΗΝ ΠΕΡΙΒΟΛΗ
ΥΟΙΚΙΣΤΑΙ Π. ΗΠΟΔΑΙΖ

Κι' ἀκουα τὰ μάρτυρια
τοῦ λυτρωτοῦ τῆς κτίσεως,
κι' ἔβλεπα τὰ μυστήρια
τῆς γυναικείας φύσεως
κι' ἔλεγα, καθέτο Χριστὲ τὸ θυσία τὸ μεγάλο,
μενάχει νὰ γεννώμαστε ὁ ἔνας μὲ τὸν ἄλλο
καὶ μόνοι νὰ φυτρώσουμε καθὼς ἡ τσουτσουμίδες,
χωρὶς νὰ μας χρειαζόνται γυναικεῖς καὶ μαυῆδες!
Μόνον αὐτὲς δὲν ἔκοπες μὲ τὸ φραγγέλιον σου,
θὰ ζεύσαμε ως ἐννοεῖς στὸ εὐαγγέλιον σου.

Γιατὶ στὸν κόσμο νάρχωνται δροσάτες κοπελιάρες
χιλιά κακὰ νὰ φέρνουνε κι' ἀμαρτωλὰ τσακώματα
καὶ νὰ μὴν ἔρχονται γροῦς καὶ κακομούτρες Σάρες
νὰ χρησιμεύουν μοναχὰ γιὰ τὰ ξεμπουζαχώματα;
Τὸν κόσμο σου θὰ γλύτρωνες δὲν ἔκοπες τὴν Εβα;
αὐτὴ μας φίμαζε, Χριστὲ, παρὰ ξενακατέβι!

M. — Συντρέχει τὸ συνέδριον ἀνόμων Ιουδαίων
κι' ἐσχίσθη καταπέτασμα ναῦ τῶν Λουθερέων
καὶ Γενναταῖς Εὐσταθίος διὰ πολλοῦ κινδύνου
νὰ τὸ κολλόση πρόκειται μὲ λίρες τοῦ Αενένιου
κι' εἰ Λουθερᾶι κτήτορες μὲ τὰ προνόμια τους
διέρρηξαν τὰ στήθη τους καὶ τὰ ιμάτια τους
φωνάζοντες καὶ λέγοντες περὶ ναῦ τοῦ θείου
καὶ ἀπαντες συνήχθησαν κατὰ τοῦ Ευσταθίου.

Καὶ αῦθις ἐταράχθησαν εἰ Λουθερέων λίαν
ἰδόντες τὸν Ευσταθίον νὰ φέρῃ τὴν ξυλείαν,
κι' ἄλλοι τὸν εἴπανε τρελλὸ κι' ἄλλοι μηχανορράφο
κι' εἰς περιστάσεις ἀλγηθὲς
ὅπιν γαστάρδος Μυλωνᾶς,
ὑπέβαλλε παραίτην μὲ συμβολαιογράφῳ.
Κι' δὲ φίλος δὲ Ευσταθίος, εὐθὺς ὑπέρ τὸ δέον,
λέγει μὲ χείλη ταπεινῶ
στὸν ὅγιο ποῦ προσκυνᾷ,
« ἀντιλαβοῦ καὶ δύσαι μὲ ἀπὸ τῶν Λουθερέων! »

G. — Τὸ νέο τὸ καλλιτερὸ γιὰ τελευταῖο στῶχο
ἐφέτο η Ανάσταση δὲν γίνεται στὸ Λόχο.
Ο φρουραρχευων λοχαρχὸς ποὺν δὲ Παλαιολόγος,
ἐννόησε ὁ ἀνθρωπὸς πῶς δὲν ὑπάρχει λόγος
νὰ πρέψειν ἄλλοι ἀνθρωποὶ σπουδάσου (περέρχουν)
γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ νὰ πάντες ορνία τοῦ λόχου?

Ἐνόντες πῶς ητανε πολὺ μεγάλη πλάνη
νὰ γένεται η Ανάσταση στοῦ λόχου τὸ καζάνι
καὶ νὰ μοιράζῃ τὸ φαῖ στοὺς νέους καὶ στὰς νέας,
κι' ἀπὸ ὅξουν ν' ἀναγλύφεται ὁ ὑπόσδεκανέας.
Ἐφέτος εἰπ' δὲ λοχαρχὸς εἰν' ἀστημός ὁ χρόνος
κι' Ανάστασης δὲν γίνεται εἰς βάρες τοῦ Στρατῶνος
κι' δὲ κέστες νὰ μοιράζεται τὸ πιάτο τοῦ λόχου.
Ανάσταση θὰ κάψουμε μπροστὰ στὴ Δημαρχία
καὶ ὅλα τὰ σημαντικὰ
προσώπατα θὰ πάνε,
θὰ πολλὰ ἡλεκτρικὰ
ἄλλα μεζές δὲν θὰνε!

Η ΦΑΡΦΑΛΑ

Η πεντάμορφη φαρφάλα
ποῦ φορεῖ τὸ κανατὶς,
ἔχει μιὰ κοτζά κεφάλα
δύο γιὰ τοῦ Πελετιέ.
Έχει ξάστερο τὸ μάτι
καὶ φερσίματα σπερδά.
τρυφερούλα καὶ δροσάτη
σὰν ἀγγοῦρι τοῦ Λουρδᾶ.
Τὸ κορμί της ᔢχει χάρι
ποῦ ἐντύπωση σ' ἀφίνει,
σὰν δράζωχτο κουβάρι
ἀπὸ κείνα τοῦ Πατσίνη.
Έχει φιόκους καὶ φουτάδες
καὶ ταντέλες καὶ πλισσέ,
κι' δλους τοῦ πραματευτάδες
τοῶχει φήσει στὸ βερσέ.
Λέει, πῶς ἐκείνη πάντα
τὰ μισεῖ τὰ βεμπελιά,
κι' δμως βρίσκεται στὴ μπάντα
μὲ τὴν πρώτη ταμπουρλιά.
Η ιδέες τῆς μεγάλες
πρᾶμα ὑπερβολικό,
πιὸ φηλές κι' ἀπὸ τοῦ σκάλες
πῶχει τὸ ἡλεκτρικό.
Δικηγόρος δὲν τοῦ ἀρέται,
σύτε κι' ἐμπορος σταριοῦ,
καὶ θαρρῶ πῶς θὰ ξεπέσῃ
σὲ χωρὶδι τοῦ Ληζουργοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΓΩ Η ΕΣΤ;

Προχθὲς ὅπου σ' ἀπάντησα
κι' ἐπήγενες μ' ἔκεινη,
ν' ἀστειευθὼ ηθέλησα
καὶ σ' εἶπα καναρίνι
Απόχρηση δὲ μῶδοσες.
Ἐγέλασες μονάχα
καὶ μῶκαμες μικροῦλα μου
τὴ Ουμωμένη τάχα.
Κι' εἶπες στὴ φιλενάδα σου,
πῶς μὲ τρελλὸ δὲν κάνει
τὰ λόγια του ὁ φρόνιμος
ἀδίκως νὰ τὰ γάνη.
Μὰ δὲν μοῦ λές μπουμποῦκι μου,
πογόδις ἀπὸ μᾶς τοὺς δύο
εἶναι ζουρλός; Έγώ δὲ φτωχός
ποῦ εἶπα τὸ ἀστεῖο,
Η εἶσαι σὺ γιὰ δέσμο
— κι' ἀν θέλης πές με φεύτη —
ποῦ κουβεντιάζεις μοναχή
γιὰ ώρες στὸν καθρέφτη;
Ο Κόκορος.

ΕΦΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

— Παπᾶ μου μ' ἐξομολογεῖς; — Τὰ λάθη λέγετε μου
— Τ' ἀχεῖλι μου δὲν ἀγαπᾷ
ποτὲ νὰ φεύδεται παπᾶ
κι' ἀδικο σὲ κανένανε δὲν ἔκαμα ποτέ μου.
— Μὰ τότε εἶναι καθηρά κι' ἀθῶ η ψυχούλα σου!
— Καὶ δύμας δέσποτα πονῶ
καὶ τὴν ψυχή μου τυφανῶ
γιὰ τὴν παπαδούλα σου!

A. II.

Ηρέστο λειτουργοῦσα πρὸ ήμερῶν ἡ Λέσχη Κεφαληγίας. Τῇ ἐπιμόνῳ φροντίδι τῆς ἐπιτροπῆς
διευσκευάσθη αὕτη καταληγλότατα, πλουτισθέντος
τοῦ ἀναγνωστηρίου τῆς διὰ τὸν καλλιτέρων εύρω-
παϊκῶν περιοδικῶν καὶ διατηρουμένου ἐν ἀμέμπτω,
καθαριότητι τοῦ μπουφέ. Ἐνεγράφησαν πολὺ προ-
θύμως, περὶ τοὺς ἑκατό ποντίκους ἐκτὸς τῶν πεν-
τήκοντα ἰδρυτῶν καὶ ἡ πρόσδοσ τοῦ καταστήματος
εἴησφαλίσθη. Λυπεῖται δὲ ἡ ἐπιτροπὴ μὴ δυναμένη
νὰ ἐπεκτείνῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν συμφώ-
νων τῶν αἰτήσεων ἐνεκεν ἐλλειφεις χώρου. Μπό
τοῦ ἀνθοκόμου κ. Βεύρου θὰ διασκευασθῇ καταλή-
λως καὶ ὁ κήπος τῆς Λέσχης διὰ τὸ θέρος. Συγχα-
ρούμεν καὶ αὕτης θερμῶς τοὺς ἐργασθέντας ὑπὲρ τῆς
Λέσχης καὶ πληρωσαντας ἐλλειφεις ἡτις πολὺ ἀδι-
κοῦσε τὸν τόπον μας.

—XXXX—

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΕΦΙΔΗΣΤΟΝ Ρ

Γιωρίζω εἰς τὸ καινὸν καὶ ιεῖως εἰς τοὺς συγκτήτορας καὶ γνωστήτας τοῦ ἐνταῦθα ναοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, οἱ μαθών περὶ τῶν τοῦ ἐπιτρόπων ὅτι βούλονται νὰ καταχρίσωσι τὴν ἔκκλησίαν ταύτην καὶ ἐπὶ νέων θεμελείων νὰ τὴν ἀνεκεδομήτωσι, ως κτήτωρ καὶ ἐγὼ ἐπρεπε νὰ λαβῶ γνῶσιν τοῦ συμβολαιοῦ μεταξὺ τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἐργολάθων καὶ εἰδον ὅτι μετράν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνεκεδομῆται ἡ ἐκκλησία, οὐ καταδαψιθῇ μόνεν καὶ τὸ ἔχον θὰ μείνῃ ἀτελὲς ἔνεκεν ἐλλείφεως χρημάτων.

Τὴν πεπιθησίν μου ταύτην ἔισχυσεν τὸ μὲν ἡ δημοσιεύθετα παραίτης τοῦ ἐπιτρόπου Ἀντωνίου Μυλωνᾶ ἢ τοὺς λόγους δὲν ιέφευσαν εἰ λοιποὶ ἐπίτροποι, τὸ δὲ αἱρός τὸ Ἐπίσκοπον καὶ Τελωνεῖον αἰτήσεις πρὸς ἐκφόρτωσιν ξυλεῖς πολλῶν χιλιάδων ἡραχμῶν, δῆθεν τῆς ἐκκλησίας, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ὁ κύριος σκοπὸς τοῦ ὑπεκινοῦντος τὴν ταχεῖκα καταδάφησιν τοῦ ναοῦ.

Ορμώμενος δὲν ἐκ θρησκευτικοῦ ζήλου διὰ τὸν ναὸν ἐν φεινται τῷ διττῷ τῶν πρεγόνων μου καὶ εἰ, δὲν καὶ δι πατέρῳ μου ἐξώρησε τὸ ἐμπρεσθεν τῆς ἔκκλησίας εἰκοπεδόν του καὶ ἐγὼ ἐξήλωσα ὅτι ἡ ωρίζω τὸ συνεχὲς καὶ πρὸς δυμάς τοῦ ἄνω κοιμητηρίου εἰκοπεδόν μου, προσεπάθησα συγνούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν κτητόφων νὰ προσλάθω τὴν κταστρεφὴν τῆς ἔκκλησίας καὶ νὰ γείνῃ ἀνεκεδόμησις τεσσαραὶ καὶ ἀνάλογος μὲ τὰ ὑπάρχοντα χρήματα· ἀλλὰ μὴ δυνήθεις νὰ φέρω εἰς πέρας τὸν σκοπόν μου ἔνεκεν τοῦ εὑμεταβλήτου χαρακτῆρος τινῶν ἐξ αὐτῶν, παρατεῦμαι τοῦ κοποῦ μου ἐγκαταλείπων τὸν ναὸν εἰς τὴν τύχην του καὶ μήτω δὲν παρεξηγοῦμαι παρ' ἑκείνου ὅστις ἔλαθεν ω; ἀφεντικάν τοιαύτην ἀνεκεδόμησιν τῆς ἔκκλησίας πρὸς ιδίους ὕστοις σκοπούς, ἀπατῶν τοὺς ἀθώους καὶ εἰλικρινεῖς Πλαζώτας.

Αργοστόλιον 12 Απριλίου 1905.

Ο ἐηλῶν

ΙΑΡΚΟΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΓΟΜΗΣ ΔΟΒΕΡΔΟΣ
ΜΙΚΕΛΑΚΑΤΟΣ.

—XXXX—

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Αὔριον Κυριακὴν τοῦ Πάσχα δριλήσει ἐν τῇ αἰούσῃ τοῦ Λαϊκοῦ ἀναγγωστηρίου περὶ ὥραν 8 μ.μ.
Χ. Μαρίνος Ἀντίπας «περὶ Ἀναστάσεως τοῦ Κοιστοῦ.»

Ανέλαβε τὰ καθίκοντά του ὁ νέος ἀστύνομος Αργοστολίου Χ. Γκιουντρό λοχαγός μεταπεθέντος τοῦ Σάμην τοῦ πρώην τοιούτου Χ. Νουμουγέδου ἀκη ἀθυπολοχαγού.

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ

Εἰδοποιοῦμεν τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας, ὅτι παρελόθομεν ἐξ Εὐρώπης πλουσιωτάτην συλλογὴν Θερινῶν ὑρασμάτων δλων τῶν εἰδῶν, ἀπαραμίκλου στερεότητος καὶ χρωματισμοῦ. Ἐνεκεν δὲ τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος, ἐπρομηθεύθημεν δρίσματα τὰ ὅποια πρώτην φοράν ἔρχονται ἐνταῦθα.

Περὶ τῆς στερεᾶς καὶ καλλιτεχνικῆς ἐργασίας μας εἶναι περιττὴ πᾶσα σύστασις, διότι εἶναι πλέον ἡ γνωστὸν, διτι καταβάλλομεν πᾶσαν προσπάθειαν δια νὰ μένουν καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι οἱ πελάται τοῦ ἐμπορορραφείου μας.

Εἰς τὸ παντοπωλεῖον ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΗΑΝΑ

Πωλοῦνται τὰ πεφημισμένα κονιάκ Τούλι πρὸς 2, 60 ἡ φιάλη. Ολόχληρος δὲ δωδεκάς πρὸς 28 δραχ. Ἐπίσης ρομπόλα Τούλλ. (30 ἑτῶν) SHERRY TITRE, ἡ φιάλη πρὸς 2, 50 καὶ ἡ δωδεκάς 23, 50.

Μαιροδάφνη PORTWINE TYPE εἰς τὰς αὐτὰς τιμάς. Μοσχάτο 2, δρ. ἡ φιάλη καὶ 19 δρ. ἡ δωδεκάς.

Οἱ ἐμποροὶ ξυλείας Η. Μπλέστας καὶ Ἀδελφοὶ Βανδώρου εἰδοποιοῦσι τοὺς ἀξιότιμους αὐτῶν πελάτας ὅτι ἔνεκεν τῆς ἐκπτώσεως τοῦ συναλλάγματος ἡλάττωσαν ἐπὶ πλέον κατ' αὐτὰς τὰς τιμὰς δλῶν τῶν εἰδῶν ξυλείας.

Οἱ ἐμποροὶ οὗτοι, προμηθεύμενοι ἀποκλειστικῶς ἐκ Βενετίας μεγάλας ποσότητας ξυλείας, εἶναι οἱ μόνοι δυνάμενοι, ως ἐκ τῆς πολυχρονίου καὶ εἰδικῆς εἰς τὸ εἰδός τοῦτο ἐργασίας των, νὰ κατέχωσι τὴν ἀληθῶς ἐκλεκτὴν ποιότητα ξυλείας Βενετίας καὶ εἰς τιμὰς ἔκτος παντὸς συναγωνισμοῦ.

ΑΜΠΕΛΙΝΗ Θ. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΔΟΥ

Τὸ μόνον ἀλάνθαστον φάρμακον κατὰ τῆς χολέρας καὶ τοῦ περονοσπόρου ἀποδειχθὲν διὰ μυρίων πειραμάτων ἀντιλαθίστα τελείως καὶ τὸ θεῖον καὶ τὸ ράντισμα καὶ ἀπαλλάσσει τοὺς κτηματίας καὶ γεωργούς ἀπὸ τὴν δχληράν καὶ ἀκατέρθωτον πόλλακις προεταιμασίαν τῆς ράντισεως.

Ἡ ἀμπελίνη τελειοποιηθεῖσα ἐφέτος οἰκονομεῖ σπουδαίως τὴν μέχρι τοῦδε γενομένην δαπάνην. Απόδειξις αἱ ἐκθέσεις τῶν χρηματῶν καὶ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν ἀμπελακτημόνων. Η Κόρινθος, ἡ Αίγιαλεία καὶ πλείστα μέρη τῆς ἀνατολῆς κατήργησαν σχεδὸν τὸ θεῖον καὶ ὀλοσχερῶς τὸν χαλκὸν καὶ μεταχειρίζονται μόνον τὴν Ἀμπελίνην.

Μὴ διστάζετε, ἀλλὰ δοκιμάσατε καὶ θὰ οἰκονομήσετε 100 τοῖς 100.

Εύρισκεται καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα τέως Γερασίμου Κοσμάτου, νῦν δὲ Κωνσταντίνου Μορφερράτου καὶ Σ.ας παρα τῶν δοπίων ζητεῖτε τοῦ Αμπελακτημόνος.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΤΥΧΟΣΙΝΑ Η. ΚΟΥΤΒΙΣΙΑΝΟΥ.